

візуальне мислення, вміння надихати людей, набирають обертів. З'являються нові професії, такі як: гейм-штормер, дизайн-менеджер, Інтернет-коуч, дизайнер інтерфейсів, архітектор віртуальності, дизайнер віртуальних світів та інші. Однією з таких є професія скрайбера, яка досить активно розвивається в даний час. Спеціаліста, який вміє висловлювати сенс і ідеї, роблячи на ходу замальовки та малює скрайби, прийнято називати скрайбером, а презентацію, яку він створює – скрайб або скрайб-презентація. Професійний скрайбер не обов'язково повинен мати навички художника, важливим є вміння виділяти з інформації головне, правильно і вдало описати слова та зобразити чіткими та простими образами. Існує декілька видів скрайбінгу (мальований, аплікаційний, магнітний, відео-скрайбінг, комбінований, комп'ютерний), які розширюють можливість використання та сприяють кращому відтворенню особистого потенціалу доповідача.

Використання сучасних технологій візуалізації, таких як скрайбінг, в навчальному процесі дає змогу звернути і утримувати увагу на ключових моментах представленого матеріалу та сприяє підвищенню якості й результативності навчання.

Разом з тим, візуалізація є потужним дидактичним інструментом, застосування якого повинно бути стратегічно вмотивованим, педагогічно доцільним та методично підкріпленим.

Мельгунова Ельвіра

група 1Б-17

Економіко-технологічний технікум Херсонського національного технічного університету,
Херсон, Україна

Elvira Mielhunova

group 1B-17

Economics and Technology Technical College of Kherson National Technical University
Kherson, Ukraine

Науковий керівник: **Корівчак Анаїда Манвелівна**, викладач-методист

Економіко-технологічний технікум Херсонського національного технічного університету

Scientific supervisor: **Anaida Korivchak**

teacher-methodist

Economics and Technology Technical College of Kherson National Technical University

ПОНЯТТЯ ТА ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ» CONCEPT AND PRACTICAL VALUE OF "GREEN ECONOMY"

Зелена економіка — це напрям в економічній науці, котрий сформувався в останні два десятиліття. Зелені економісти вважають, що економіка є залежним компонентом природного середовища, в якому вона існує і є його частиною.

Прихильники зеленої економіки критикують неокласичну школу за те, що в її межах природні та соціальні чинники зазвичай розглядають як екстерналії; іноді їх вважають фіксованими і не аналізують в динаміці.

Зелена економіка вважає непорозумінням економічне зростання, тобто збільшення реальних цін, які кореговані на інфляцію. Тому, що економічне зростання суперечить першій аксіомі економіки.

Перша аксіома економіки каже нам проте, що кожна людина, різні групи людей і спільноти мають ті чи інші роздільні або спільні потреби, які їм необхідно задовольняти. З цього випливає те, що якщо почнеться підняття цін на продукцію, необхідну для задоволення спільних потреб, то люди їх не зможуть задовольнити. Тому у людини почне зникати мотивація, а тому і почнуть зникати необхідні умови до здійснення поставленої мети.

Зелені економісти пропонують встановити податок Тобіна у розмірі 1% від усіх міжнародних торгових угод, це могло б різко обмежити транскордонні валютні спекуляції, зробивши велику частину з них не вигідною і зменшити їх шкоду, особливо для країн, що розвиваються. Зазвичай

прибічники цього податку пропонують використовувати його для боротьби проти нерівності і бідності, для розвитку освіти, охорони здоров'я і підйому економіки у відсталих країнах.

Зелена економіка:

- створює робочі місця;
- стимулює економічний прогрес;
- знижує наслідки зміни клімату;
- знижує зростання дефіциту водних ресурсів.

Крім цього, зелені економісти пропонують поняття природні ресурси замінити поняттям природний капітал. Бо перший термін свідчить про пасивну роль природи в економіці. Але насправді це не так, бо без природних ресурсів економіка не можлива.

Природні ресурси є головним об'єктом природокористування, в процесі якого вони піддаються експлуатації і подальшій переробці.

Агрокліматичні ресурси – ресурси тепла і вологи, необхідні для продукування культурних рослин і випасу худоби.

Грунтово-земельні ресурси – земля і її верхній шар (грунт), що володіє унікальною властивістю продукувати біомасу.

Рослинні біологічні ресурси – ресурси, які використовуються як корми.

Якщо вже сьогодні всім країнам перейти на зелені інвестиції з вкладанням 2% світового ВВП (а це приблизно 1,3 мільярдів доларів), то протягом 5-10 років можна досягти більш високих річних темпів зростання, ніж інвестиції в звичайне розвиток.

Озеленення економіки це, так би мовити, шлях до викорінення бідності. А між викоріненням бідності і раціональним управлінням природними ресурсами та екосистемами існує прямий взаємозв'язок, оскільки бідні верстви населення безпосередньо виграють від збільшення природного капіталу.

Багато країн використовують різні інструменти «зеленої економіки» в своїй національній політиці і стратегії розвитку. Одним з таких інструментів є чиста енергетика.

Чиста енергетика сьогодні – це багатомільярдна галузь зі сформованою конкуренцією серед постачальників, розвиток якої стимулюється законодавчо в цілому світі та підкріплений зобов'язаннями, прийнятими в Парижі в 2015 році.

Однією з багатообіцяючих інновацій у відновлювальній енергетиці є розміщення двох різних технологій в тому ж місці, з метою спільного використання землі, мережевого підключення, обслуговування, а також для підвищення рівня безперервності. Багато таких «гібридних» проектів були побудовані, або перебувають в стадії розробки по всьому світу, в тому числі гідро-сонячних, вітро-сонячних, сонячних теплових-геотермальних і комбінованих геотермальних потужностей та біомаси.

Все частіше компанії розглядають відновлювальну енергетику не просто як «зелену» галузь, а як спосіб забезпечення значної частини своїх енергетичних потреб за низькою ціною. Недорога відновлювальна енергетика може форсувати революцію в галузі завдяки тому, як розроблені енергосистеми та в який спосіб вони регулюються.

Старі правила замикалися на дешевій електроенергії базового навантаження, як правило, з вугілля, АЕС або великих гідроелектростанцій, доповнюючи його дорожчими потужностями, зазвичай газу, для покриття піків. Новий спосіб буде орієнтований на локально доступні джерела відновлюваної енергії.

В світі на 2018 рік прогнозується подвійне зростання акумулюючих технологій, зокрема це літій-іонні батареї. Гігафабрика Tesla і ряд інших великих виробничих об'єктів зможуть забезпечити зниження цін на батареї. Завдяки цьому електроенергія сонячних і вітрових станцій стане стабільнішою, менш залежною від погодних умов. Разом з тим сфери використання електроенергії розширяться, покращуючи якість життя.

Тобто з цього ми можемо зробити висновок, що перехід до зеленої економіки допоможе покращити не тільки економіко-фінансовий, а і екологічний стани планети, що зможе врятувати долю наших прийдешніх поколінь.